

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Concilia Provincialia Mediolanensis Sex

Borromeo, Carlo

Venetiis, 1602

Bvlla S. D. N. D. Pij Diuina prouidentia Papæ Quinti super clausura, &
Reformatione quarumque Monialium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62072)

BVLLA S. D. N. D. Pij Diuina prouidentia Papæ
 Quinti super clausura, & Reformatione qua-
 rumcumque Monialium.

IVS Episcopus seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Circa Pastoralis officij nobis meritis licet imparibus, desuper commissi curam, quantum nobis ex alto permittitur inuigilantes, assidue ad ea per quæ singulis erroribus, & excessibus obuiatur, ac personis quibuslibet præsertim feminei sexus uirginitatem suam Altissimo uouentibus sub Religionis iugo Christo Saluatori in Castitatis holocausto famulari affectantibus, à femita Iustitiæ, & honestatis declinantibus, ne quicquam in eis reperiatur incongruum, quod in Regularis ponat honestatis gloria maculam, & diuinam meritò possit offendere Maiestatem opportunè succurritur, libenter intendimus, ac in his nostræ uigilantiæ partes propensius impartimur, prout id in domino salubriter expedire conspiciamus. Hac igitur perpetuò ualitura Constitutione inherentes etiã Constitutioni fel. rec. Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris nostri, quæ incipit, Periculoso, & decretis Concilij Tridentini super clausura Monialium editis, auctoritate Apost. tenore præsentium statuimus, atque perpetuò decernimus, uniuersas, & singulas Moniales præsentis, atque futuras, cuiuscumque Religionis, ordinis, vel Militiarum, etiam Hierosolimitan. sint, quæ uel iam receptæ sint, uel in posterum in quibusuis Monasterijs siue domibus recipientur, & tacite, uel expressè Religionem Professæ, etiam si Conuersæ, aut quocumque alio nomine appellentur, etiam si ex institutis uel foundationibus earum Regulæ ad clausuram non teneantur, nec unquam in earum Monasterijs, seu domibus etiam ab immemorabili tempore, ea seruata fuerit, sub perpetua in suis Monasterijs, seu domibus debere de cetero permanere clausura iuxta formam dictæ Constitutionis fel. rec. Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris nostri, quæ incipit, Periculoso, in sacro Concilio Triden. approbatam, & innouatam, quam nos auctoritate præfata etiam approbamus, & innouamus in omnibus, & per omnia, ac illam districtè obseruari mandamus, quò si aliquæ Moniales forsitan repetiantur, quæ consuetudine etiam immemorabili, aut instituto, uel fundatione regulæ suæ frætè animo obtinato huic clausuræ resistant, aut quoquo modo reluctentur, Ordinarij unã cum Superioribus earum omnibus iuris, & facti remedijs compellant easdem, tamquam rebelles, & incorrigibiles ad præcisè subeundum dictam clausuram,

H h h 3 ram,

ram, & perpetuò obseruandum. Mulieres quoque quę Tertiarię, seu
 de pœnitentia dicuntur, cuiuscumque fuerint ordinis in Congregatio-
 ne viuentes, si & ipsę professę fuerint, ita vt solemne votum emiserint,
 ad clausuram pœcisę, vt pœmittitur, & ipsę teneantur, quòd si votum
 solemne non emiserint, Ordinarij vnà cum Superioribus earum hor-
 tentur, & persuadere studeant, vt illud emitant, & profiteantur, ac post
 emissionem, & professionem eidem clausurę se subijciant. Quòd si recu-
 sauerint, & aliquę ex eis inuentę fuerint scandolose viuere, seuerissi-
 mē puniantur. Cęteris autem omnibus sic absque emissione professio-
 nis, & clausura viuere omninò volentibus interdicimus, & perpetuò
 prohibemus, ne in futurum vllam aliam prorsus in suum ordinem,
 Religionem, Congregationemue recipiant. Quòd si contra huius-
 modi hanc nostram prohibitionem, & decretum aliquas receperint,
 eas ad sic viuendum omninò inhabiles reddimus, ac illarum quaslibet
 professiones, & receptiones irritas, & nullas decernimus, prout etiam
 pœsenti decreto irritas facimus & annullamus. Porò ne Moniales,
 vel Tertiarię pœdictę, propter hanc clausuram detrimentum, aut in-
 commodum aliquod in earum necessitatibus, maximè in pertinenti-
 bus ad illarum victum patiantur, sed vt eis opportunè consulatur, au-
 thoritate Apost. pœfata statuimus, decernimus, pœcipimus, atq; man-
 damus Ordinarijs, & Superioribus earum, vt curent colligi fidelium
 elemosynas per Conuersas, quę non sint professę vel si professę fue-
 rint, sint tamen etatis annorum quadraginta, & in domibus contiguis,
 extra tamen Monasterium, degant, & non ingrediantur clausuram alia-
 rum Monialium, nisi in casibus ex earum Constitutionibus permisis,
 & de earum domibus exire non possint pro huiusmodi elemosynis
 colligendis, nisi de licentia Ordinarij, vel earum Superiorum. Et de
 cetero nullę alię Conuersę professę recipi amplius etiam de consensu
 suorum Superiorum, vel Pœlatorum possint, quòd si aduersus hanc
 nostram prohibitionem receptę fuerint, illarum receptio nulla, irrita,
 & inanis sit, prout ex nunc nullam & irritam facimus, & annullamus.
 Quòd si pœdicto modo necessitatibus Monialium, & Mulierum Ter-
 tiariarum pœdictarum succurri sufficienter non poterit, mandamus
 ipsis Ordinarijs, & Superioribus earum, vt ipsi prouideant de alijs per-
 sonis pijs, & Deo deuotis, quę fidelium elemosynas colligant, vel alijs
 eo meliori, & commodiori modo, quo fieri, etiam ex opere manuum
 ipsarum Monialium, & Mulierum pœdictarum, arbitrio Ordinario-
 rum, & Superiorum earundem, & prout eis cõgruentius expedire vi-
 debitur, prouideatur, & succurratur. Et ne propter Monialium nu-
 merum excessiuum clausurę obseruatio violetur, inherentes etiam si-
 militer dispositioni dictę Cõstitutionis Bonifacij, & Concilij Triden-
 decreto,

decreto, Monialibus prædictis, & illarum Superioribus, & Ordinarijs districtè inhibendo præcipimus, & mandamus, ne plures in earū Monasterijs recipiāt, & admittāt, siue recipi, & admitti permittant, quàm ex proprijs redditibus ipsorum Monasteriorum, vel consuetis elemosynis commodè sustentari possint, Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ sub obtestatione diuini iudicij, & interminatione maledictionis æternæ vniuersis Venerabilibus fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis, quatenus in Ciuitatibus, & Diœc. proprijs presentes nostras literas publicari faciant, ac in Monasterijs Monialium sibi ordinario iure subiectis, in his verò, quæ ad Roman. mediata, vel immediata spectant Ecclesiam, Sedis Apostolicæ auctoritate vnà cum Superioribus eorundem Monasteriorum clausuram, vt præmittitur, quàm primùm poterunt seruari procurent. Contradictores, atque rebelles per censuram Ecclesiasticam appellatione postposita compescendo, inuocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis. Ac vt hoc tam salutare decretum facilius obseruetur, omnes Principes sæculares, & alios Dominos, & Magistratus temporales rogamus, requirimus, & obsecramus per viscera misericordiæ Domini nostri Iesu Christi, eisdem in remissionem peccatorū iniungentes, quòd in præmissis omnibus eisdem Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs Monialium Superioribus assistant, ac suum fauorem, & auxilium præstent. Ac impediētes pœnis etiam temporalibus afficiant præmissis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, etiā per Sedem Apostolicā approbatis & confirmatis, priuilegijs quoq; indultis, & literis Apostolicis etiam in fundatione, & institutione eisdem Monasterijs, vel domibus, & Monialibus sub quibuscumque verborum formis, & clausulis irritantibus, & alijs decretis quibuslibet concessis, confirmatis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, & innouatis. Quibus omnibus etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si verbo ad verbum insererentur, pro sufficienter expressis habentes, quòd ad effectum validitatis nostræ constitutionis, tantum derogamus contrarijs quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel diuisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdicti, aut suspendi non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Per hoc autem in Monasterijs exemptis Ordinarij locorum quòd ad alia nullam sibi credant iurisdictionem, vel potestatem aliqua-

tenus eis attributam. Volumus autem quod presentes literæ, ad vilias Basilicæ beati Petri Apostolorum Principis, & in Cancellaria nostra, ac acie Campi Floræ publicentur, & inter Constitutiones extraneas perpetuò valituras conscribantur. Et quia difficile foret presentes, ad singula quæcumque loca deferri, volumus, & etiam declaramus quod earum Transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij subscriptis, ac sigillo alicuius Prælati munitis eadem prorsus fides vbi-cumque adhibeatur, quæ presentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre approbationis, innouationis, statui, decreti, mandati, interdicti, prohibitionis, annullationis, præcepti, inhibitionis, requisitionis, obsecrationis, iniunctionis, derogationis, declarationis, & uoluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursum. Dat. Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo Quingentesimo, Sexagesimo sexto. Quarto Kal. Iunij, Pontificatus nostri anno primo.

Visa de Curia Io. Riuetius. ff.

Ce. Glorierius.
H. Cuny.

Constitutio confirmatoria statutorum ordinationum, &
Decretorum in Prouinciæ Conc. j. Mediol. confessorum ad Cleri mores reformandos, & alia.

PIVS Papa V. ad perpetuum rei memoriam.

Inter omnes Apostolicæ seruitutis, nobis iniunctæ, sollicitudines, quæ mentem nostram incessanter exercant, illa frequentior occurrit, ut ordinationes & statuta, quæ circa iamdudum labascentis, & penè conuulsæ disciplinæ Ecclesiasticæ restitutionem prudenter edita fuisse cognoscimus, ab omnibus ipsius Ecclesiæ ministris obedienter recipi, & indifferenter obseruari procuremus. Cum itaque, sicut accepimus, nuper in Prouinciali Synodo Mediolanensi, Dilecto filio nostro, Carolo tit. sanctæ Præxedis Presbytero Cardinali Borromeo nuncupato, qui Ecclesiæ Mediolanensi ex concessione & dispensatione Apostolica præesse dignoscitur, illi præsidente, quamplura saluberrima statuta, & decreta, ad mo-